

Sygn.akt III AUa 1216/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Szponar - Jarocka

Sędziowie: SA Dorota Elżbieta Zarzecka

SO del. Bohdan Bieniek (spr.)

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2013 r. w B.

sprawy z odwołania D. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawczyni D. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 października 2012 r. sygn. akt IV U 2607/12

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 9 sierpnia 2012 roku w ten sposób, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje, iż wnioskodawczyni osiągnęła wynagrodzenie w wysokości:

- a) **za rok 1992 kwotę 24.529.200 złotych (dwadzieścia cztery miliony pięćset dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście złotych),**
- b) **za rok 1993 kwotę 24.341.700 złotych (dwadzieścia cztery miliony trzysta czterdzieści jeden tysięcy siedemset złotych),**
- c) **za rok 1994 kwotę 23.430.500 złotych (dwadzieścia trzy miliony czterysta trzydzieści tysięcy pięćset złotych).**

II. w pozostałym zakresie oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1216/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 9 sierpnia 2012 roku, wydaną na podstawie art. 173-175 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ustalił D. P. wartość kapitału początkowego w wysokości 621,68 złotych przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 50,92%. Wyliczając wnioskodawczyni wysokość kapitału

początkowego, organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie w następujących wysokościach: za rok 1991 – 11.819.570 złotych, za rok 1992 - 20.344.900 złotych, za rok 1993 – 21.692.000 złotych oraz za rok 1994 -22.955.000 złotych.

W odwołaniu od powyższej decyzji D. P. kwestionowała wysokość wyliczonego kapitału początkowego, a w szczególności przyjęcie przez organ rentowy zaniżonych wysokości wynagrodzeń uzyskanych w latach 1992-1993. Podniosła, iż kapitał początkowy powinien zostać wyliczony przy uwzględnieniu danych znajdujących się w książeczce ubezpieczeniowej.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 22 października 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że D. P. w okresie od dnia 1 lipca 1977 roku do dnia 31 marca 1994 roku była zatrudniona w Zakładzie (...) w G. jako robotnik hodowli i produkcji drobiu. W dniu 16 lutego 1995 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty, do którego dołączyła zaświadczenie wystawione przez pracodawcę w dniu 7 lutego 1995 roku, z którego wynikało, że w okresie od dnia 15 listopada 1991 roku do dnia 31 marca 1994 roku wykorzystała łącznie 26 dni zasiłku chorobowego i 80 dni zasiłku opiekuńczego. Następnie zaś w dniu 13 maja 1996 roku D. P. wystąpiła o przyznanie jej prawa do emerytury. Do wniosku dołączyła legitymację ubezpieczeniową, z której wynikało, że jej wynagrodzenie wyniosło: w roku 1991 – 12.313.670 złotych, (57,97 %), w roku 1992 – 24.529.200 złotych (69,65 %) oraz wyroku 1993 – 24.600.200 złotych (51,31 %). Decyzją z dnia 25 czerwca 1996 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury, ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 50,81 % z wynagrodzeń za lata 1988-1993. Do wyliczenia wskaźnika przyjęto wysokość wynagrodzenia wykazaną w legitymacji ubezpieczeniowej. W dniu 8 lipca 2004 roku wnioskodawczyni wystąpiła o przeliczenie emerytury. Przedłożyła zaświadczenie wydane przez (...) Urząd Wojewódzki w B., z którego wynikało, że wysokość wynagrodzenia skarżącej wyniosła: w roku 1991 – 4.920.770 złotych plus zasiłek chorobowy – 5.981.600 złotych, w roku 1992 – 18.330.500 złotych, w roku 1993 – 20.823.900 złotych. Organ rentowy zwrócił się o nadesłanie list płac wnioskodawczyni za sporne lata. Następnie zaś na podstawie tych list wyliczył, że wnioskodawczyni uzyskała wynagrodzenie w następujących wysokościach: w roku 1991 – 11.819.570 złotych (55,65 %) – wynagrodzenie plus zasiłek chorobowy, w roku 1992 – 18.330.500 złotych plus zasiłek 2.014.400 złotych, razem 20.344.900 złotych (57,77 %), zaś w roku 1993 – 20.823.900 złotych plus zasiłek 1.347.100 zł razem 21.692.000 złotych (45,25 %). Decyzją z dnia 9 sierpnia 2004 roku organ rentowy przeliczył D. P. wysokość emerytury przyjmując, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia, wyliczony z lat 1987 – 1993 wynosi 50,13 %. D. P. odwołała się od tej decyzji, wybierając inny wariant przeliczeniowy. W odpowiedzi organ rentowy decyzją z dnia 22 grudnia 2004 roku przeliczył jej emeryturę od dnia 1 listopada 2004 roku. W tym celu uwzględnił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszący 53,54 % wyliczony z lat od 1989 roku do 1995 roku, przy czym za lata 1991 – 1993 przyjęto wynagrodzenie wynikające z list płac. Wnioskodawczyni nie zakwestionowała tego rozstrzygnięcia. Dopiero w dniu 22 maja 2007 roku skarżąca złożyła wniosek o przeliczenie jej emerytury poprzez uwzględnienie do jej podstawy wymiaru wysokości wynagrodzeń wynikających z legitymacji ubezpieczeniowej. Organ rentowy wydał decyzję odmowną, a Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 3 czerwca 2008 roku oddalił odwołanie wnioskodawczyni (sygn. akt X U 721/07). W tym postępowaniu przeprowadzono postępowanie dowodowe, między innymi z zeznań świadka R. W., która była kadrową odpowiedzialną za wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej. Zeznała ona, że listy płac są bardziej wiarygodnym źródłem poznawczym, niż zapisy znajdujące się w legitymacji ubezpieczeniowej. Mimo niekorzystnego rozstrzygnięcia, ubezpieczona nie wniosła od powyższego wyroku apelacji. W dniu 13 października 2011 roku D. P. wystąpiła o ustalenie kapitału początkowego. Nie przedłożyła nowych dokumentów mogących mieć wpływ na wiarygodność dotychczas przyjętych twierdzeń. Decyzją z dnia 9 sierpnia 2012 roku, zaskarżoną w niniejszej sprawie, ustalono kapitał początkowy, przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 50,92 %. Został on wyliczony na podstawie wysokości otrzymywanych przez wnioskodawczynię wynagrodzeń w latach 1972-1974, 1976-1984, 1988-1995. Za lata 1991-1993 przyjęto dane wynikające z list płac, które zostały wcześniej uwzględnione przy wyliczeniu emerytury wnioskodawczyni. Sąd Okręgowy, mając na uwadze powyższy ustalony stan faktyczny uznał, iż odwołanie wnioskodawczyni od zaskarżonej decyzji nie było zasadne. Zdaniem Sądu Okręgowego z pisma pochodzącego od pracodawcy wnioskodawczyni, a sporządzonego w dniu 7 lutego 1995 roku (czyli krótko po rozwiązaniu stosunku pracy), wynikało, że w okresie od dnia 15 listopada 1991 roku do 31 marca 1994 roku skarżąca wykorzystała łącznie 26 dni zasiłku chorobowego i 80 dni zasiłku opiekuńczego. Dodatkowo analiza treści

list płac prowadziła do wniosku, że uwzględniono w nich wypłatę zasiłku chorobowego i opiekuńczego. Stąd też Sąd Okręgowy uznał za gołosłowne twierdzenie wnioskodawczyni, iż dokumentacja płatnicza jest niekompletna. W ocenie Sądu Okręgowego skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność prawidłowej wysokości wypłaconych zasiłków. Dane wpisane w legitymacji ubezpieczeniowej są w tym zakresie nieweryfikowalne. Poza zbiorczą wartością nie ilustrują one poszczególnych składników wynagrodzenia. Na tej podstawie nie można ocenić, że zapisy tam zawarte są prawidłowe, a zważywszy, że są one sprzeczne z oryginalną listą płac, budzą one wątpliwości. W tym stanie rzeczy oparcie orzeczenia na wpisach zawartych w legitymacji ubezpieczeniowej nie jest odpowiednie. Sąd Okręgowy wskazał także, że w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 3 czerwca 2008 roku przesłuchano świadka R. W., która była kadrową odpowiedzialną za wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej. Zeznała ona, że listy płac są bardziej wiarygodnym źródłem poznawczym, niż zapisy znajdujące się w legitymacji ubezpieczeniowej. Wnioskodawczyni aktualnie zgłosiła nowy wniosek dowodowy o przesłuchanie innej pracownicy księgowości. Z pisma procesowego można wywieść, że zamierzała ona udowodnić, że tego typu rozbieżności występowały również u innych pracowników. Okoliczność ta, nawet gdyby została dowiedziona, zdaniem Sądu Okręgowego, nie zmieniałaby ostatecznego rozstrzygnięcia. Stąd też Sąd I instancji stwierdził, iż rozbieżności pomiędzy legitymacją ubezpieczeniową a listą płac nie oznaczają automatycznie, że wiarygodne są zapisy zawarte w tym pierwszym dokumencie. Wobec powyższego oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

D. P. wniosła apelację od powyższego wyroku, kwestionując sposób wyliczenia przez Sąd Okręgowy wysokości kapitału początkowego.

Wskazując na powyższe, D. P. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i przeliczenie jej wysokości kapitału początkowego z uwzględnieniem wysokości wynagrodzenia uzyskanego w latach 1992-1994 wskazanego w książeczce ubezpieczeniowej.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna w części dotyczącej możliwości przeliczenia wnioskodawczyni wysokości kapitału początkowego w sposób korzystniejszy niż w zaskarżonej decyzji z dnia 9 sierpnia 2012 roku przy przyjęciu wysokości wynagrodzenia uzyskanego przez D. P. w latach 1992-1994 na podstawie list płac, jednakże w zweryfikowanej wysokości z uwzględnieniem otrzymanych przez wnioskodawczynię zasiłków oraz kwot wynagrodzeń za grudzień wypłaconych w styczniu roku następnego. Natomiast w pozostałym zakresie tj. w kwestii przyjęcia wysokości wynagrodzenia wyłącznie na podstawie wpisów w legitymacji, apelacja okazała się nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy co do zasady dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wywiódł trafne wnioski. Sąd Apelacyjny aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż wynagrodzenie wnioskodawczyni za poszczególne lata należało ustalić na podstawie list płac, a więc dokumentów sporządzonych rzetelniej niż wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej. W tym zakresie Sąd Apelacyjny ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy przyjmuje za swoje. Jednakże wysokość wynagrodzenia wskazana w listach płac także powinna była podlegać zweryfikowaniu. W pierwszej kolejności należy wskazać, że kapitał początkowy to obok sumy składek element podstawy obliczania emerytury w systemie zdefiniowanej składki. Ustala się go dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 roku, które przed 1 stycznia 1999 roku podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i nie nabyły prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do wcześniejszej emerytury. Wysokość kapitału początkowego jest wyliczana na podstawie zasad wyrażonych w art. 173-175 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art. 174 ust. 1 i 2 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6; okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5; okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach

określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni uzyskiwanego w czasie zatrudnienia w Zakładach (...) w G. w latach 1992-1994. Mając na uwadze dokumentację płacową zgromadzoną zarówno w aktach sprawy, jak też w aktach rentowych, istniały rozbieżności co do wysokości wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawczynię w tych latach, wskazanego w listach płac i w księżeczce ubezpieczeniowej.

Kwestia ta była rozważana w postępowaniu toczącym przed Sądem Okręgowym w Olsztynie na skutek odwołania D. P. od decyzji organu rentowego z dnia 15 czerwca 2007 roku (sygn. akt X U 721/07). W postępowaniu tym, po przesłuchaniu świadka R. W. – kadrowej i księgowej w zakładzie pracy - Sąd Okręgowy ustalił, że wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej nie mogły zostać uznane za wiarygodne i w pełni przydatne do ustalenia rzeczywistej wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni, bowiem zarobki wpisane w legitymacji były wpisywane nie tylko przez R. W., ale też inne osoby i opatrywane pieczętą z podpisem świadka bez zweryfikowania ich prawidłowości. Nadto dokumentacja płacowa udostępniona przez (...) Urząd Wojewódzki w postaci list płac była w stosunku do legitymacji ubezpieczeniowej dokumentacją pierwotną. Stąd też Sąd Okręgowy wziął pod uwagę nie tylko wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawczyni, ale także dokumentację płacową oraz zeznania świadka R. W. i na tej podstawie ustalił, iż zaskarżona decyzja organu rentowego była prawidłowa.

W tym miejscu należy wskazać, że w postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości emerytury możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania wnioskodawczyni. Jednakże mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w sprawie na etapie postępowania przed Sądem Okręgowym i uzupełniony w postępowaniu apelacyjnym, w tym w szczególności zeznania R. W. w sprawie X U 721/07, jak też dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy, nie jest możliwe wyliczenie wysokości kapitału początkowego w oparciu o nierzetelnie sporządzoną dokumentację płacową. W przypadku wynagrodzenia zasadniczego lub innych obligatoryjnych składników wynagrodzenia, wynikających z obowiązujących przepisów można przyjąć jedynie taką wysokość wynagrodzenia, wobec której nie pozostaje żadna wątpliwość, iż została ona wypłacona. W sytuacji braku jakiegokolwiek dokumentacji można przyjąć najniższe wynagrodzenie obowiązujące w czasie, którego dotyczy żądanie uwzględnienia tego okresu do przeliczenia świadczenia. Natomiast możliwość przyjęcia jakichkolwiek dodatkowych składników wynagrodzenia, poza płacą zasadniczą, pociąga za sobą konieczność przedstawienia dowodów potwierdzających bez wątpliwości fakt ich wypłacenia oraz odprowadzenia składki na ubezpieczenie, co stanowi warunek uwzględnienia przy wyliczeniu wysokości kapitału początkowego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie niniejszej jak też w sprawie X U 721/07 wskazuje, iż wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej D. P. nie są wiarygodne i należy je zweryfikować w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. W świetle utrwalonego stanowiska orzecznictwa w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty. Stąd też wysokość zarobków wnioskodawczyni osiągniętych w spornych latach 1992-1994 należało ustalić na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, biorąc pod uwagę zarówno wpisy w legitymacji wnioskodawczyni, jak też listy płac i dokumentację znajdującą się w aktach sprawy X U 721/07.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, opierając się na wysokości zarobków osiągniętych przez D. P. w latach 1992-1994, wskazanych w listach płac należało wysokości te zweryfikować poprzez wzięcie pod uwagę, iż kwoty wynagrodzenia za grudzień wypłacane były w styczniu kolejnego roku, a także dodać do kwot wynagrodzenia wypłacone zasilki

chorobowe, wskazanych w listach płac kwotowo. Zarówno w odwołaniu od decyzji, jak też w apelacji, D. P. nie wskazywała wprost iż domaga się także zweryfikowania wysokości wynagrodzenia uzyskanego w roku 1994 roku, a kwestię ta podniosła w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2013 roku (k. 80). Jednakże należy wskazać, że postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wszczynane jest w wyniku wniesienia przez ubezpieczonego odwołania od decyzji organu rentowego. Ma więc ono charakter odwoławczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 roku, II UK 395/2003 OSNP 2005/3 poz. 43). W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego to treść decyzji wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000/15 poz. 601). Skoro zatem D. P. kwestionowała wyliczenie wysokości kapitału początkowego, Sąd Apelacyjny uznał, iż wskazanie w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2013 roku dodatkowo roku 1994 roku stanowi sprecyzowanie żądań wnioskodawczyni, odnoszących się w dalszym ciągu do zaskarżonej w sprawie decyzji z dnia 9 sierpnia 2012 roku. W postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji i samodzielnie oraz we własnym zakresie ustala wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, a jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477¹ § 2, art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} kpc).

Stąd też mając na uwadze treść zarzutów apelacyjnych, jak też powyżej przyjęte założenia, Sąd Apelacyjny zobowiązał organ rentowy do symulacyjnego obliczenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni za lata 1992 i 1993 na podstawie list płac znajdujących się w aktach organu rentowego z rozbiem na poszczególne składniki wynagrodzenia za dany rok kalendarzowy oraz uwzględnieniem, że wynagrodzenie za grudzień 1992 i grudzień 1993 roku zostało wypłacone w styczniu roku kolejnego oraz przy uwzględnieniu wypłaconego zasiłku chorobowego w roku 1992 w wysokości 4.184.300 złotych i w roku 1993 2.170.700 złotych.

Po wykonaniu zobowiązania Sądu Apelacyjnego, organ rentowy wyliczył wysokość kapitału początkowego D. P. na 632,30 złotych i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 51,79%. Do wyliczenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy przyjął, że D. P. otrzymała wynagrodzenie w następujących wysokościach: w roku 1991 - 11.819.570 złotych, w roku 1992 - 24.529.200 złotych, w roku 1993 24.341.700 złotych oraz w roku 1994 - 22.955.000 złotych. (vide: decyzja symulacyjna k. 65-69). D. P. w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2013 roku (k. 80) kwestionowała wyliczenie organu rentowego zawarte w decyzji symulacyjnej, wskazując na nieprawidłowe matematyczne wyliczenie wysokości wynagrodzenia uzyskanego przez nią w roku 1994 oraz wnosząc o przyjęcie wysokości wynagrodzenia uzyskanego w latach 1992 i 1993 na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

Wobec powyższego, mając na uwadze zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, należało przyjąć wysokość wynagrodzenia uzyskanego przez D. P. w roku 1992 w wysokości 24.529.200 złotych. Kwota ta została wyliczona po dodaniu do kwoty 18.330.500 złotych, wskazanej na liście płac, wynagrodzenia za grudzień 1992 roku wypłaconego w styczniu 1993 roku w wysokości 2.014.400 złotych oraz zasiłku w wysokości 4.184.300 złotych ($18.330.500 + 2.014.400 + 4.184.300 = 24.529.200$).

Natomiast za rok 1993 należało przyjąć kwotę w wysokości 24.341.700 złotych, którą wyliczono po odjęciu od sumy wynagrodzenia wskazanej w liście płac w wysokości 22.838.300 wynagrodzenia za grudzień 1993 roku w wysokości 2.014.400 złotych i dodaniu wynagrodzenia za grudzień 1993 roku wypłaconego w styczniu 1994 roku w wysokości 1.347.100 złotych oraz zasiłku chorobowego w wysokości 2.170.700 złotych ($22.838.300 - 2.014.400 + 1.347.100 + 2.170.700$).

Z kolei jeśli chodzi o wynagrodzenie za rok 1994, to organ rentowy w swoich wyliczeniach pominął wysokość zasiłku uzyskanego przez wnioskodawczynię. Kwota tego świadczenia wynika z akt rentowych. Dochód uzyskany przez wnioskodawczynię w tym roku z Urzędu Pracy wyniósł 16.597.000 złotych, wynagrodzenie 6.358.500 złotych oraz zasiłek w kwocie 475.500 złotych.

Wobec powyższego zarówno zaskarżony wyrok, jak też poprzedzająca go decyzja organu rentowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku, podlegały zmianie poprzez uwzględnienie w wyliczeniu kapitału początkowego wnioskodawczyni wynagrodzenia w wysokościach : za rok 1992 - 24.529.200 złotych, za rok 1993 - 24.341.700 złotych oraz za rok 1994 - 23.430.500 złotych. Natomiast w pozostałym zakresie, w którym wnioskodawczyni domagała się ustalenia wysokości wynagrodzenia osiągniętego za poszczególne lata w wyższych wysokościach, wyłącznie na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, apelacja podlegała oddaleniu.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny podstawie art. 386 § 1 kpc (punkt I) i art. 385 kpc (punkt II) orzekł jak w sentencji wyroku.